

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Episcopo, Et Abbati sancti Iohannis in Vineis, & Decano Suessionensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

manu cor Regis est, & quocunque voluerit vertet illud, humilitatis tuæ merito provocatus, non solum adversitatis causa submota, conciliando tibi animum viri tui, tuam remuneret patientiam, verum etiam gratia sui [spiritus,] qui verus sponsus est fidelium animarum, expectationis tuæ angustiam recompenset; secunda de nobis quod in quibus oportuerit & decuerit, nequaquam tibi suffragium favoris apostolici subtrahemus. Datum ut in alia per totum.

EBORACENSI ARCHIEPISCOPO.

Epist. 67.
De negotio Eboracensi.
Vide lib. 11.
Epist. 87. &
Matth. Paris
ad. an. 1167.

Domus Domini comedit nos tunc zelus & igne illo succendimur vehementer quem filius hominis mittens in terris voluit ut arderet cum hi contra ecclesiasticam libertatem insurgunt qui, si se recolerent, ut deberent, à Domino suscepisse ad malefactorum vindictam gladij potestatem, illam deberent pro viribus defendere, ut passeret spirituales videlicet nificarent in eos velut in cedros Libani plantatos à Domino, & turtur nidum ubi suos pullos reponeret inveniret. Sanè gravis ex parte tua nobis est oblata querela quod cum Iohannes Rex Angliæ ab Ecclesiis & domibus elemosynariis Eboracensis provincie tertiam decimam disposuisset recipere, tu id presentiam, pro ecclesiastica libertate tuenda apostolicam appellasti, te ac tua & universos ejusdem provincie Clericos nostre protectioni supponens. Verum Rex ipse à proposito quod preconceperat non recedens, non solum de demanio tuo & à te tenentibus, sed etiam à religiosis & plerisque Clericis Eboracensis provincie tertiam decimam proventuum eorundem extorsit contra ecclesiasticam libertatem. Cumque tu, hæc ferre non prevalens, recessisses de partibus Anglicanis, ad nostram presentiam accessurus, idem Rex te ac tuos temporalibus mobilibus & immobilibus spolians, jurisdictionem tuam circa spiritualia multipliciter juxta suæ voluntatis arbitrium impedivit, & possessiones & nemora tua in grave præjudicium Eboracensis Ecclesie distrahi faciens, in plurimis aliis tibi & tuis injuriosus extitit admodum & molestus. Cum igitur tantam Dei & Ecclesie suæ injuriam, non tantum propter dispendium temporalium quantum propter periculum animarum, nequeamus conniventibus oculis pertransire, qui, si necessitas id exposceret, pro tuenda ecclesiastica libertate non dubitaremus expone-
re nosmetipsos, licet super hoc venerabi-

libus fratribus nostris Heliensi, Vuigornienfi, & Herefordensi, & postmodum Londonienfi & Roffensi Episcopis, & dilecto filio Decano Lincolnienfi litteras nostras duxerimus destinandas, nihilominus tamen fraternitati tuæ per apostolica scripta mandamus quatinus Regem eundem moneri facias efficaciter & prudenter induci ut suæ saluti consulens & honori, tam tibi quam Ecclesiis & aliis ad te spectantibus ablata restituat universa, & de damnis & injuriis irrogatis satisfaciatur competenter. Alioquin prædictis litteris non obstantibus, per quas nondum extitit plenè in negotio ipso processum, tu propter hoc officij tui debitum in Eboracensi provincia exequaris, quod per appellationis objectum nolumus impediri. Datum Laterani 11. Non. Maij, anno tertio decimo.

EPISCOPO, ET ABBATI
sancti Iohannis in Vinis, & Decano
Suessionensi.

Dilectus filius Bartholomæus Canonicus Casletensis in nostra proposuit presentia constitutus quod cum Præpositus Casletensis Morinensis diocesis, qui filius, nepotibus, & cognatis Ecclesie suæ conferre præbendas quasi jure hereditario consuevit, præbendam . . filij sui defuncti à sua nolens cognatione disjungi, eam . . nato . . filie suæ tunc lactenti dedisset, nos venerabili fratri nostro Silvanectensi Episcopo & judicibus suis dedimus in mandatis ut præbendam eandem, utpote de jure vacantem, apostolica sibi auctoritate conferrent. Ad quorum impediendum processum dictus Præpositus & quidam de Canonicis ipsi animo & parentela conjuncti, frustratorie nostram audientiam appellantes, appellationem emissam persequi non curarunt; excepto quod unus eorum, R. videlicet pueri dicti pater, tandem ad presentiam nostram accedens, coram bonæ memoriæ Matthæo sancti Theodori Diacono Cardinali, à nobis sibi auditore concessio, ad hoc se asseruit non venisse. Quare dicto Præposito & Capitulo Casletensi per scripta nostra mandavimus ut eidem præscriptam præbendam sine difficultate conferrent, dilectos filios Abbatem sancti Auberti Cameracensis & collegas ipsius executores sibi nihilominus concedentes. In quorum presentia pars adversa comparens, litteras quasdam exhibuit continentes quod præbendam Præposito confirmaveramus eandem, sicut ipsam justè ac pacificè possidebat, per quas ipsum ab in-

Epist. 11
Eius comen-
tarij in
breve Colo-
nienfi.

tenione sua excludere nitebatur. Verùm iudices attendentes confirmationem huiusmodi non valere, cum præbendam illam Præpositus possidere non posset, & procedentes in nostri executione mandati, in corporalem possessionem præbendæ ipsum inducere caraverunt. propter quod pars adversa vocem ad nos appellationis iteratò emisit, quam, sicut & primam, persequi non curavit. Cùmque occasione illius possessionem ipsius Canonici per annum & amplius multipliciter perturbasset, idem ad Abbatem sancti Nicasij Remensis & coniudices suos nostras litteras impetravit. Qui ex Capituli relatione comperto quòd sibi periculosum existeret in Ecclesia residere, ipsi fecerunt securitatem præstari firmatam præstito iuramento. Qua recepta, cum crederet se securum, Præpositus & complices ejus in fratrem ipsius in Ecclesia coram altari astantem in die cenæ Domini manus sacrilegas injecerunt, & tumultu exorto, auxilio Canonicorum & Presbyterorum astantium vix manus ipsorum effugere potuerunt. Ceterùm cum coram dicto Abbate sancti Nicasij suisque collegis super hoc persequeretur jus suum, idem Præpositus ad Abbatem de Bergis & coniudices suos, nulla de ipso vel negotio memorato habita mentione, nostras litteras impetravit. Quos idem Canonicus habens certa ratione suspectos, utpote quorum unus Præposito erat affinis, & alter in eadem causâ ipsius extirerit advocatus, eumque ad loca suspecta vocantes frequenter, præcipitabant sententiam excommunicationis in eum per contumaciam non absentem, & prædictum Præpositum à præfatis iudicibus excommunicatum pro eo iustitia exigente absolverant, licet standi mandatis eorum cautionem juratoriam præstitisset, & nolebant supersedere negotio ad mandatum ipsorum, cum super hoc nullam jurisdictionem habebant, ad nostram duxit audientiam appellandum. Quocirca discretioni vestræ per apostolica scripta præcipiendo mandamus quatinus si est ita, revocato in irritum quicquid occasione litterarum illarum, quæ per veritatem tacitam fuerant impetratæ, ab eisdem iudicibus in ejus præjudicium inveneritis attentatum, memoratum Canonicum faciatis ejusdem præbendæ auctoritate nostra pacifica possessione gaudere, ac de damnis & injuriis irrogatis eidem satisfactionem debitam exhiberi, tam præfatum Præpositum quam contradictores quoslibet per censuram ecclesiasticam sublato appella-

Tom. II.

tionis obstaculo compescentes. Non obstantibus aliquibus litteris quæ de his omnibus non faciunt mentionem, & in quibus non contineatur insertum quòd de nostra certa scientia emanarint. Testes autem &c. Quòd si non omnes &c. tu frater Episcopo &c. Datum Laterani viii. Kal. Maij, anno tertio decimo.

FRATRIBVS MONASTERII
Omensis.

His nos convenit robar apostolicum impertiri quæ semel in contentionem dedacta, iudicio sunt vel concordia terminata, ne sopitæ querimonie reviviscant, & relabantur iterum in recidivæ serupulum quæstionis. Sanè cum olim inter Ecclesiam vestram & bonæ memoriæ Victorem Burgensem Episcopum super tertiis decimarum quæstio suborta fuisset, tandem inter eos huiusmodi compositio intercessit, quòd videlicet memoratus Episcopus de suorum Canonicorum assensu concessit & confirmavit Iohanni tunc Oniensi Abbati ejusque catholicis successoribus in perpetuum tertiis decimarum in omnibus Ecclesiis suis quas idem Abbas eo tempore possidebat, necnon decimas quas usque tunc in villis de Arenis, Sant. Tamaio, Terminon, Ventretea, Solas, & Pelluegas recipere consueverat Episcopus memoratus. Præfatus verò Abbas, cum Capituli sui consensu, prænominato Episcopo & successoribus ejus villam Ribillam cum omnibus pertinentiis suis concessit perpetuò possidendam. Cùm autem nuper venerabilis frater noster Gar. Burgensis Episcopus & Lupus procurator vester, inter alias quæstiones utrinque propositas coram nobis, cœpissent super præfatis decimarum tertiis litigare, tandem compositionem præfatum memoratus Episcopus recognovit, eandem se velle servare proponens. Nos igitur vestris precibus inclinati, compositionem jam dictam, sicut piè ac providè facta est & ab utraque parte sponte recepta, ad exemplar bonæ memoriæ Alexandri Papæ prædecessoris nostri auctoritate apostolica confirmamus & præsentis scripti patrocinio communitus. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ confirmationis &c. Si quis autem &c. usque incursum. Datum Laterani Nonis Maij, pontificatus nostri anno tertio decimo.

Epist. 69.
Confirmatur concordia facta inter Episcopum Burgensem & monasterium Onientis.
Vide supra epist. 58. 59. & infra epist. 70.

Kkk ij